

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Iurie Bejenaru,

Judecători – Galina Stratulat și Tatiana Vieru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Teișanu Ina, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2008 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Teișanu Ina Nicolae, născută la 06 februarie 1979, originară și domiciliată în sat. Pîrlița, r-nul Fălești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03 noiembrie 2008 pînă la 24 decembrie 2008 (prima instanță)

2. de la 12 februarie 2009 pînă la 27 mai 2009, de la 03 august 2010 pînă la 21 septembrie 2010, de la 18 martie 2011 pînă la 05 martie 2012 și de la 17 ianuarie 2013 pînă la 08 aprilie 2013 (instanța de apel)

3. de la 23 septembrie 2009 pînă la 23 februarie 2010, de la 08 februarie 2011 pînă la 22 martie 2011, de la 31 mai 2012 pînă la 30 octombrie 2012 și de la 29 iulie 2013 pînă la 09 octombrie 2013 (instanța de recurs)

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2008, Teișanu Ina a fost condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 72 alin. (4), 82 Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, la pedeapsa numită, s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 mai 2007 și i s-a stabilit pedeapsă definitivă lui Teișanu Ina de 2 ani și 8 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate, a constatat că Teișanu Ina, în perioada de timp de la 01 septembrie 2008 până la 12 septembrie 2008, acționând împreună și de comun acord cu o persoană de origine turcă, pe nume Tutak Coșcun, în scopul traficării cet. Paramonova Irina și Aras Svetlana peste hotarele Republicii Moldova, pentru exploatare sexuală comercială contra unei recompense de la Tutak Coșcun, abuzînd de poziția de vulnerabilitate financiară a acestora, prin înșelăciune, sub pretextul angajării ultimilor ca garsoniere într-un hotel din Antalia, Teișanu Ina le-a recrutat pe acestea în vederea prestării serviciilor sexuale contra plată în Turcia, obligîndu-se ca din mijloacele financiare proprii să le achite cheltuielile legate de deplasare prin procurarea de bilete.

Astfel, la 11 septembrie 2008, Teișanu Ina le-a procurat 2 bilete la avion de la SRL „Intergangal” cu destinația Chișinău - Istanbul. La 12 septembrie 2008, aflîndu-se în Aeroportul Internațional Chișinău, Paramonova Irina și Aras Svetlana, fiind anunțate de o persoană neidentificată despre serviciile, care vor fi prestate în Turcia, au refuzat plecarea.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apeluri de către procuror și inculpata Teișanu Ina.

3.1 Procurorul, în apelul declarat, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Teișanu Ina să fie condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 15 ani închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 15 ani și 1 lună închisoare, în penitenciar pentru femei, invocînd că vinovăția inculpatei a fost confirmată prin cumulul de probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, iar instanța eronat a recalificat acțiunile lui Teișanu Ina din art. 165 alin. (2) în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, neținînd cont de faptul, că practicarea prostituției nu poate fi identificată cu traficul de ființe umane.

A considerat, că părțile vătămate au fost supuse plecării în mod forțat pentru efectuarea serviciilor, cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate.

3.2. Inculpata Teișanu Ina, în apelul declarat, a solicitat casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, din motiv că nu este vinovată de comiterea celor incriminate, se simte vinovată doar de faptul că le-a împrumutat părților vătămate bani și le-a ajutat să cumpere bilete avia, știind că ultimele pleacă pentru a practica prostituția, în rest nu se consideră vinovată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2009, a fost respins, ca nefondat apelul procurorului și admis parțial apelul inculpatei, casată

din oficiu sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2008, rejudecată cauza și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teișanu Ina a fost condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, s-a adăugat parțial pedeapsa numită prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 mai 2007 și lui Teișanu Ina i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 2 ani și 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

4.1 În fapt, instanța de apel, pe baza probelor administrate a constatat că Teișanu Ina, în perioada de timp de la 01 septembrie 2008 pînă la 12 septembrie 2008, acționînd împreună și de comun acord cu o persoană de origine turcă, pe nume Tutak Coșcun, în scopul determinării cet. Paramonova Irina și Aras Svetlana pentru plecarea peste hotarele Republicii Moldova pentru practicarea prostituției, contra unei recompense de la Tutak Coșcun, le-a recrutat și îndemnat pe acestea în vederea prestării serviciilor sexuale contra plată în Turcia.

La 12 septembrie 2008, aflîndu-se în Aeroportul Internațional Chișinău, Paramonova Irina și Aras Svetlana, au refuzat plecarea.

5. Împotriva hotărîrii nominalizate a declarat recurs procurorul, care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, din motiv că vina lui Teișanu Ina în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal este confirmată pe deplin prin cumulul de probe administrate, cărora instanța de apel nu le-a dat o apreciere juridică corectă și, astfel, neîntemeiat a admis apelul inculpatei, reîncadrînd greșit acțiunile acesteia în prevederile art. 220 alin. (1) Cod penal.

Totodată, invocînd că instanța de apel a stabilit de fapt traficul de ființe umane, a condamnat-o pe inculpată pentru proxenetism. Recurentul și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2010, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2009 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs și-a argumentat soluția prin faptul că instanța de apel nu a verificat legalitatea probelor examinate de prima instanță și nici nu le-a apreciat la modul cuvenit, fiindcă un aspect esențial al traficului de persoane este transportarea victimei peste hotarele Republicii Moldova în scopul exploatării sexuale comerciale, ceea ce nu este caracteristic pentru proxenetism, iar în cauza dată, cu certitudine este stabilit că persistă elemente de străinătate: victimele au fost recrutate pentru transportarea lor ulterioară în scop de exploatare sexuală comercială în orașul Antalya, Turcia.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2010, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și admise parțial apelurile inculpatei Teișanu Ina și al avocatului I. Gîlcă, casată sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2008, rejudecată cauza și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teișanu Ina a fost condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, i s-a adăugat parțial pedeapsa numită prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 mai 2007 și lui Teișanu Ina i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 2 ani și 8 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar pentru femei de tip închis.

7.1 În fapt, instanța de apel, pe baza probelor administrate a constatat că Teișanu Ina, în perioada de timp de la 01 septembrie 2008 pînă la 12 septembrie 2008, acționînd împreună și de comun acord cu o persoană de origine turcă, în scopul înlăturării cet. Paramonova Irina și Aras Svetlana pentru plecarea peste hotarele Republicii Moldova pentru practicarea prostituției, le-a ajutat pe acestea la procurarea biletelor la avion pentru plecare în Turcia în vederea prestării serviciilor sexuale contra plată.

La 12 septembrie 2008, avînd biletele procurate, împreună cu Teișanu Ina s-au deplasat la Aeroportul Internațional Chișinău, însă aflîndu-se în aerogară au refuzat plecarea.

8. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care s-a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2010 în privința lui Teișanu Ina, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocînd faptul că a fost dovedită vina lui Teișanu Ina în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal; infracțiunea de trafic de persoane prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal este o infracțiune complexă, absorbînd în conținutul ei elementele constitutive a mai multor infracțiuni, inclusiv proxenetismul; instanța de apel incorect a încadrat acțiunile lui Teișanu Ina în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, deoarece la încadrarea acțiunilor făptuitorului în baza art. 165 Cod penal nu se ia în considerație consimțămîntul victimei de a fi recrutată, transportată, transferată, adăpostită sau primită, chiar dacă aceasta era informată în privința scopurilor în care va fi folosită, precum și despre mijloacele utilizate în trafic; nu s-a luat în considerație nici faptul că prin transportare se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetru unui stat sau peste o frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos, astfel inculpata a organizat transportarea victimelor în Turcia, suportînd împreună cu complicele toate cheltuielile pentru documente și bilet.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22

martie 2011, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel în privința lui Teișanu Ina, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău.

9.1 În motivarea deciziei sale, instanța de recurs a menționat faptul că în decizia atacată, au rămas fără examinare declarațiile inculpatei expuse de ea în ședința instanței de apel (vol. II, f.d. 20) și în cea din prima instanță (vol. I, f.d. 201-203), unde inculpata a declarat, că *„din banii ei părțile vătămate au procurat bilete avia în Turcia; ea le-a împrumutat bani părților vătămate care urmau a fi întorși unei persoane în Turcia, iar 700 dolari SUA și 600 lei urmau să-i fie întorși ei; ea a vrut să le ajute ca fetele să plece să lucreze ca prostituate; banii au fost împrumutați fără recipisă crezându-le pe părțile vătămate la cuvânt; ea de 11 ani este în Turcia și soțul ei are două hoteluri; ea a sunat în Turcia la o persoană, care a întrebat-o cum arată fetele și dacă au documente”*.

Colegiul lărgit a invocat, că anume asupra acestor declarații ale inculpatei urma să se expună minuțios instanța de apel, căci ele descriu amănunțit acțiunile comise de inculpată, care este învinuită în baza art. 165 alin. (2) Cod penal, pentru trafic de ființe umane, dându-le și o apreciere cuvenită, ceea ce nu s-a realizat.

În acest context, este inexplicabilă calificarea acțiunilor inculpatei în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, adică proxenitism, care are ca obiect al infracțiunii sănătatea și modul de conviețuire în societate și nici cum nu se înscrie aici recrutarea părților vătămate pentru practicarea prostituției în Turcia, adică pe teritoriul altui stat.

Instanța de apel nu s-a clarificat în speța dată, cum după plecarea peste hotare a părților vătămate urma să le fie apărate și asigurate drepturile și libertățile, statutul lor și voința de a efectua lucrul care îl doresc, libertatea de deplasare, renunțarea în orice moment de a presta servicii sexuale.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2012, a fost respins ca nefondat apelul procurorului.

Au fost admise apelurile inculpatei Ina Teișanu și al avocatului Ilie Gîlcă declarate împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, cu casarea acesteia, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre prin care:

În temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în privința lui Teișanu Ina pe art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal din motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală.

10.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că organul de urmărire penală a recunoscut-o în calitate de bănuită pe Teișanu Ina prin ordonanța din 15 septembrie 2008 privind începerea urmăririi penale pe art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, de recunoaștere în calitate de bănuită, de reținere.

Contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 1) și alin. (5) Cod de procedură

penală, organul de urmărire penală nu a soluționat în termen de 72 de ore chestiunea cu privire la înaintarea învinuirii persoanei reținute și nu a efectuat alte acțiuni procedurale ca : eliberarea reținutei, anularea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuită și scoaterea de sub urmărirea penală.

Ordonanța de punere sub învinuire a Inei Teișanu a fost emisă și adusă la cunoștință învinuitei la data de 23 septembrie 2008.

Conform art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală, calitatea de bănuit a Inei Teișanu a încetat de drept la data de 18 septembrie 2008, adică după expirarea a 72 de ore de la reținerea acesteia în calitate de bănuită.

11. Nefiind de acord cu hotărîrea nominalizată, procurorul declară recurs ordinar, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul invocă ca temei de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul procurorului și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de încetare a procesului penal în privința lui Teișanu Ina, în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Procurorul menționează că decizia atacată este neîntemeiată și pasibilă casării din motiv că nu corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, greșit fiind interpretate și aplicate prevederile legislației penale în vigoare căci potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit persoana reținută mai mult de 72 de ore, însă potrivit materialelor cauzei penale, la expirarea termenului de 72 de ore, Teișanu Ina nu era persoană reținută ci arestată preventiv ca bănuită.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel în privința lui Teișanu Ina, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

12.1 În motivarea deciziei sale, instanța de recurs a menționat că, concluzia instanței de apel, potrivit căreia, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal în privința lui Teișanu Ina pe art.165 alin. (2) lit. b) Cod penal este condiționată de încălcarea prevederilor legale referitoare la ordonanța de punere sub învinuire, este neîntemeiată, deoarece ordonanța de punere sub învinuire este un act procedural și în cazul în care sunt încălcate prevederile legale referitoare la punerea sub învinuire a persoanei, prin prisma prevederilor art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, nu atrage nulitatea absolută a actului procedural respectiv.

Conform alin. (4) al art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii, când partea este prezentă sau la terminarea

urmăririi penale, când partea ia cunoștință de materialele dosarului sau în instanța de judecată, când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit a conchis, că instanța de apel nu a verificat legalitatea hotărîrii atacate și nu a dat o apreciere juridică acesteia.

Conform materialelor cauzei, ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal din 23 septembrie 2008, a fost emisă și adusă la cunoștință învinuitei în prezența ultimei și a apărătorului său, fiind semnată de către aceștia (f.d.112-113, vol.1).

În cursul efectuării acțiunii respective, precum și la terminarea urmăririi penale, când învinuita a luat cunoștință cu materialele cauzei, ordonanța de punere sub învinuire nu a fost contestată (f.d.124-126, vol.1).

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatei Teișanu Ina și apelul suplimentar declarat de avocatul I. Gîlcă în numele inculpatei.

A fost admis apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2008 și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teișanu Ina a fost condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

13.1 În fapt, instanța de apel a reținut că Teișanu Ina, în perioada de timp de la 01 septembrie 2008 pînă la 12 septembrie 2008, acționînd împreună și de comun acord cu o persoană de origine turcă pe nume Tutak Coșcun, în scopul traficării cet. Paramonova Irina și Aras Svetlana peste hotarele Republicii Moldova pentru exploatare sexuală comercială contra unei recompense de la Tutak Coșcun, abuzînd de poziția de vulnerabilitate financiară a acestora, prin înșelăciune, sub pretextul angajării ultimilor ca garsoniere într-un hotel din Antalia, Teișanu Ina le-a recrutat pe acestea în vederea prestării serviciilor sexuale contra plată în Turcia, obligîndu-se ca din mijloacele financiare proprii să le achite cheltuielile legate de deplasare prin procurarea de bilete.

Astfel, la 11 septembrie 2008, Teișanu Ina le-a procurat 2 bilete la avion de la SRL „Intergangal” cu destinația Chișinău - Istanbul. La 12 septembrie 2008, aflîndu-se în Aeroportul Internațional Chișinău, Paramonova Irina și Aras Svetlana, fiind anunțate de o persoană neidentificată despre serviciile, care vor fi prestate în Turcia, au refuzat plecarea.

13.2 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond incorect a recalificat acțiunile inculpatei Teișanu Ina de la art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, la art. 220 alin. (1) Cod penal, odată ce probele cercetate demonstrează contrariul.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, instanța de apel verificând probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, a considerat că acțiunile inculpatei Teișanu Ina urmează a fi încadrate juridic în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal - traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanelor în scop de exploatare sexual comercială, acțiuni săvârșite prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra mai multor persoane.

Colegiul penal a menționat că, infracțiunea a fost comisă prin abuz de poziția vulnerabilă a victimelor, iar prin declarațiile părților vătămate se confirmă faptul că inculpata le-a dus în eroare și anume prin faptul că li s-a promis că vor activa legal în calitate de menajere în hotel.

La stabilirea pedepsei inculpatei Teișanu Ina, instanța de apel a ținut cont de art. art. 75, 76, 77 Cod penal, însă nu au fost aplicate prevederile art. 85 Cod penal și nu a adăugat parțial la pedeapsa stabilită, pedeapsa numită prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 mai 2007, dat fiind faptul că conform acesteia, pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2005 sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale în sumă de 6000 lei, a fost înlocuită cu arest de 6 luni, iar conform modificărilor din Codul penal, art. 68, arestul, a fost exclus și deoarece această pedeapsă cu arestul nu a fost executată pînă la intervenirea acestor modificări, nu mai poate fi executată.

Astfel, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, ținînd cont de prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, a considerat că corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă numai cu atragerea ei la răspundere penală și cu izolarea acesteia de societate, stabilindu-i-se o pedeapsă sub limita minimă prevăzută la art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume 5 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, deoarece potrivit datelor de anchetă ale inculpatei, la momentul comiterii infracțiunii, aceasta nu era angajată în câmpul muncii și nu beneficia de anumite drepturi de care s-ar fi folosit, motiv pentru care instanța de apel a considerat inoportun de a aplica pedeapsa complementară obligatorie.

14. Avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Teișanu Ina, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 3) și 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar sentința primei instanțe și decizia Colegiului penal al Curții de Apel din 08 aprilie 2013, prin care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, motivînd prin faptul că ședința de judecată în ordine de apel a fost închisă, însă nu există o încheiere motivată pe acest fapt, considerînd că au fost încălcate prevederile art. 18 Cod de procedură penală, că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar și verificate în ședința de judecată, ce nu dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate,

criticînd aprecierea probelor și în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii de trafic de ființe umane.

15. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pentru recurs pct. 3) și 8) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, de fapt referindu-se la dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Teișanu Ina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal constată că, textul recursului înaintat de recurent nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor stipulate în pct. 3) și 8) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală.

Autorul critică aprecierea probelor administrate de prima instanță și de instanța de apel, însă Colegiul penal reține că, instanța de apel, verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, totodată judecînd cauza, a ținut cont de recomandările deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2012, a cercetat toate probele prezentate de părți și care în ansamblu lor au dovedit vinovăția lui Teișanu Ina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar decizia în cauză corespunde cerințelor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Deci, criticile formulate de recurent enunțate la **pct. 14** al prezentei decizii, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă și a cărei reluare nu se mai impune.

Colegiul penal relevă, că motivele invocate de recurent ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Referitor la motivul recurentului precum că, ședința de judecată în ordine de apel a fost închisă și nu există o încheiere motivată pe acest fapt, instanța de recurs îl consideră ca fiind neîntemeiat, deoarece conform art. 316 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată a limitat accesul publicului la ședință, ținînd seama de condițiile în care s-a judecat cauza.

Astfel, colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de apel, deoarece corespund circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, temeiul invocat de

recurent în baza art. 427 alin. (1), pct. 3) și 8) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

16. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Teișanu Ina, împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2008 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui Teișanu Ina, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Pronunțată integral la 09 octombrie 2013.

Președinte

Iurie Bejenaru

Judecători

Galina Stratulat

Tatiana Vieru